

První víkend končí, náročný týden začne. Máme před sebou dny plné společné tvůrčí práce, radosti, setkávání, inspirace... A trochu bilancujeme, když už máme letos výroční 30. ročník. Ve třiceti letech už člověk není tolik naivní, už ledacos zažil, načel, dozvěděl se o sobě i světě kolem nás, je mladý, ale už ne nejmladší. Není na začátku, už je blízko středu. SMAD je tedy úplně jako my. A bude takový i nadále. Proto máte-li přání, otázky, nebojte se je sdělovat a pokládat. Jestli někoho/něco hledáte, nebo jste nehledali, ale přesto našli, podělte se. Ztráty a nálezy jsou povoleny. Neváhejte oslovit redakci, jsme tu pro sebe!

Rozhovor s lektorem třídy A Lukášem Riegerem

Řekni nám o sobě něco, co není veřejně známo.

Proboha! Co je o mě veřejně známo? Omnia mala mea mecum porto. Nevím, jestli to mám správně, ale mělo by to být něco jako: Všechna svá zla si nosím s sebou.

Jakou roli bys v životě chtěl ztvárnit?

Chtěl bych se dožít toho, abych byl dědečkem. Ale vzhledem k tomu, kolik mi je a kolik je mým dětem, to jako moc rozumné nevypadá. Možná se proto jako dědeček trochu chovám už teď ve své roli otce.

Proč sis vybral jako téma své dílny Rubínšteinovy básně?

Když se na mě Alenka letos po asi čtyřleté přestávce obrátila s dotazem, zda bych nevedl dílnu, řekl jsem si, že už se svou ženou máme ve starání se o děti jakous takous rutinu, a tak se nemám na co vymlouvat. Nechtěl jsem opakovat nic z předešlých dílen. Aktuálně mě z toho, co dělám, nejvíc baví veřejné čtení poezie. Přemýšlím při něm o tom, jak by šlo tento formát posunout někam dál a dílna na Šumperku je ideální příležitostí si něco takového zkusit. Řekl jsem si tedy, že bychom mohli pracovat s nějakou básní nebo sbírkou a hledat její divadelní možnosti. Rubínštein mi padl do ruky šťastnou náhodou - zrovna umřel, a při té příležitosti vydal časopis Kontexty překlad jeho básně a rozhovoru. Program jeho konceptuální poezie vyzývá čtenáře k interaktivnímu používání. Proč to tedy nevyzkoušet? Navíc mi neustále leží v hlavě eskalující situace v Rusku - a tohle je šance zaslechnout střízlivý, moudrý a trpící hlas z druhé strany. Poučit se zkušeností, které nás možná zanedlouho také čekají.

Kdyby sis mohl vybrat k inscenování jakýkoli text, co by to bylo?

Nejsem režisér, a tak si moc plány na inscenování nedělám. Kdysi jsem chtěl dělat Johanku z Arku, ale to by teď s těmi aktuálními válečnými situacemi bylo v úplně jiném kontextu. Asi bych někdy rád na českém jevišti viděl nějaké zpracování Françoise Mauriaca. A s Michalem Bumbálkem si říkáme, že bychom chtěli udělat Rady zkušeného ďábla od C. S. Lewise.

Co by se mělo o Tvé dílně a letošním SMADu psát za dalších 30 let?

Že jsme se báli zbytečně.

KDO NÁM CO PŘIVEZE ANEB DOPROVODNÝ PROGRAM

Šansonový večer

Alenka Hladká, dříve Bazalová, byla několik let frekventantkou dílen, vystudovala alternu na DAMU, prošla řadou divadel (Národní divadlo, A studio Rubín, Divadlo Pod Palmovkou, Městské divadlo Mladá Boleslav...), mohli jste ji vidět v televizních seriálech i filmech. V roce 2013 se proslavila po celém světě jako „Češka, která vypila pivo uchem.“ V roce 2005–2009 se účastnila jako seminaristka pod vedením lektorů (Juraj Benčík, Jiří Lössl, Partik Lančarič a 2x Jakub Nvota) SMADu.

Petr Ožana je klavírista, skladatel, textař, zpěvák, zkrátka hudebník tělem i duší. Už přes dvacet let se věnuje šansonům, ale potkat ho můžete v divadlech Semafor, Mana, Divadlo Na fidlovačce, Hudebním divadle Karlín, Divadle Lucie Bílé a mnoha dalších. Hrává i s další naší bývalou frekventantkou, Teresou Trnkovou, kterou si představíme příště. V roce 2013 vyhrál soutěž o nejlepšího barového pianistu.

Třída P – Pohybové divadlo se představuje:

Péťa: Nikdy o sobě nemluví jako o režiséře, byť má na svém kontě tři hry.

Kaiky: Má fobii ze soch. Totální husina a nepříjemný pocit, když je vidí.

Bára: Když se nikdo neřídí, vylizuje talíře. Doma všem.

Kláři: Ráda třídí věci podle barev a seřazuje je dle abecedního pořádku. Musí to být věci jednoho řádu. Uspokojuje ji mít speciální místo na toaletní papír.

Kexo: Když neví, jak se jmenujete, začne vám říkat "kexo". Byl na pětiletém gymplu. Všechny hodiny musí mít nastavené přesně na sekundu stejně. Milovaná trička nosí, dokud nejsou zcela roztrhaná, a pak z nich udělá hadr.

Wen: Má silnou alergii na knoflíky. Především ty čtyřdírkové.

Dávid: Zpívá si ve sprše IMT Smile a Richarda Müllera.

Anet: Kouká významně na lidi. A utápí se v existenční krizi. Umí říct "dvě děti" v šestnácti jazycích.

Andrej: Skládá rád puzzle a lego.

Láďa: Občas si tajně dá nealko.

Lukáš: Na jedno oko vidí lépe než na druhé. Neví ale, na které přesně.

Kika: To, co o ni není známo, je tak děsivé, že to nesmí nikdo vědět. Nemá ráda bosé nohy, takže během semináře P zažívá reálné peklo.

Vašek: Ségra ho strašila, když byl malý, tím, že čím je člověk starší, tím má víc chlupů a stane se z něj gorila, kterou zavřou do klece. Prý má víc a víc chlupů.

Terka: Rada sa motom, v poriadku sa vyzná každý idiot.

Hanka: Jej priezvisko je Koncová ale jej otec nie je Koniec ale Konc.

Maki: Navadí jí pavouci, ale štítí se myši a potkanů.

Štěpán: Má rád písničky, které si pouští jen v přesně určitý čas.

JAK JSME ZAČALI, ANEB TROCHA SUCHOPÁRNÉ HISTORIE

HISTORIE JE POTVORA

Tak se podíváme, kdy tu byli poprvé:

Viktorika Čermáková zastoupila původně avízovaného Michala Dočekala v roce 1999 (třída D: Jádro pudla = dramatická situace);

Lukáš Rieger spolu s Miroslavem Ondrou se na S.M.A.D.u objevili v roce 2015 (třída A: Herectví autentických situací);

Lukáš Šimon v roce 2022 (třída P: Pohybové divadlo).

LEGENDA O BUFETU V HOTELU GRAND

Za časů dávných šumperských bohů, kdy ještě stál funkcionalistický hotel Grand, jehož stěny na chodbách byly obloženy jejkem (typ odporného koberce z dob socialismu) a prosáknuté kouřem, byl součástí této unikátní stavby i gastro svatostánek, jenž poskytoval každý rok otevřenou náruč chudým studentům i všem účastníkům šumperských dílen. Hotovky do stovky, nepřekonatelný hermelínový salát s velkými kusy hermelínu, smaženka mastná tak, že by stačila na osmažení dalších pěti kusů, řízek s bramborovým salátem a mnoho dalších klasik (přes chlebičky a klasické zákusky jako indiánek, laskonka či punčák), které spolehlivě zahaly hlad i kocovinu, a přitom penězka neutrpěla takové ztráty jako žlučník. Nezapomenutelné byly i tzv. „konzumační lístky“ s paní výběřčí u vchodu. A v neposlední řadě nelze zapomenout na legendární tvarohové palačinky, bez kterých nemohl srpnový divadelní maraton započít, natož

skončit. Tradičním jídlem na cestu domů do vlaku byla vždy tato sladká a jedinečná studená (na přání i ohřátá) dobrota ve voskovaném hnědém papíře. "Bez palačinky neodjedu!" bylo heslo většiny frekventantů... až do roku 2020, kdy započala rekonstrukce na současný Perk. S láskou vzpomínáme.

JAK JSEM... SHÁNĚLA REKVIZITY

Každým rokem mně na SMADu většinou připadla role inspicienta. Mnohokrát jsem byla pověřena tím, že mám sehnat potřebné kostýmy a rekvizity, které jsme si do představení navymýšleli. Bílé košile, černé kalhoty byly běžnou praxí, stačí oběhnout pár second handů. Výzva přišla ve chvíli, kdy, jsme si k dotvoření vánoční atmosféry u textů J. H. Krchovského vymysleli, že na scéně budou viset tři oprátky. Jdete do provaznictví a na dotaz prodavačky "Co byste potřebovali?," odvětíte: "dlouhé lano, ze kterého se dá uvázat viselecká oprátka." Paní se usměje: "Chcete ukázat, jak se oprátka váže? Případně tu mám již oprátky připravené." V tu chvíli mi spadla brada, vykoktala jsem, že praktičtější budou již hotové a že potřebuji tři. Obchod byl tedy uzavřen. Dalším bizarním kouskem bylo ulovení 14 plastových nočníků. Kupodivu se jejich nákup zdařil napoprvé, a to v místní Jednotě. Ovšem nikoho z nás předem nenapadlo, jaký problém bude se jich po odehrání představení zbavit. Sešla se skupina mladých bezdětných... Tu a tam jsme nočníky tedy schválně odložily v divadle, ve foyer, v hospodě, ale vždy se objevil někdo, kdo nám je ochotně a s velkou dávkou potouchlosti připomněl, donesl a vrazil do ruky. Holt nám byly asi souzené a nakonec byly rozvezeny do všech možných krajů České a Slovenské republiky.